

[Alfred Jensen.]

må man konstatere noget tilsvarende. Her er der ikke regnet med slet så meget i indtægt, og finansministeren siger, at det skyldes det provenutab, man får på grund af 30 pct.s reglen vedrørende beskatningen af merindkomster. Endvidere har ministeren i sin fremsættelsestale henvist til de nye regler for afskrivninger og investeringsfonds. Men selv om den højtærede minister taler om en sådan nedgang, vil han alligevel ikke alene få dækning for provenutabet, men endda større indtægter. Det viser alle erfaringer. Skatterne stiger nemlig forholdsvis mere end pengeindkomsterne.

Det fremgår af det bilag, finansministeriet gav os sidste år i marts måned ved behandlingen af finanslovforslaget, at statens indtægter af de personlige skatter fra 1953-54 var steget 8 pct., medens indkomsterne kun var steget 5 pct. Det oplystes endvidere, at statsskatterne steg 10 pct. fra året 1954-55 til 1955-56, medens nationalindkomsten kun kan anslås til at være steget 3 pct. Det er skatteskalaens progression, der virker her, og den vil virke endda stærkere på de små og mellemste indkomster, jo højere de kravler op.

Jeg minder om, hvad jeg tidligere har sagt, at stigningen i pengeindkomst ikke altid behøver at betyde, at skatteevnen også er stigende; det gælder således ikke for lønmodtagere og pensionister og andre, der ikke får større indtægtsstigning end den, dyrtidsreguleringen giver dem ret til. Oven i købet ser det endda sådan ud, at disse grupper vil have en mindre købeevne i dette år, fordi det pristal, i forhold til hvilket deres indtægter reguleres, yderligere er blevet kunstigt formindsket. For pristalsfamilien drejer det sig nu om 274 kr. mod 176 kr. før, så hvis status quo skulle opretholdes, måtte skatteskalaen ændres, men jeg kan ikke se, at noget sådant er i sigte. Finansministerens udtalelser ved forslagets fremsættelse indeholder intet derom. De medborgere, hvis økonomiske stilling er blevet forringet i henhold til særpristallet, kommer altså til at betale højere skat det kommende år. Medens den skrappe progression således fortsat får lov til at virke over for lønmodtagerne, arbejdere, tjenestemænd og funktionærer, får andre

mulighed for at foretage store afskrivninger, omfattende fradrag i den skattepligtige indkomst af forsikringspræmier og ret til at fradrage tab i et enkelt års for tjeneste over flere års regnskaber; det vil sige, at sliderne kommer af med mere i skat, medens de, der lever af andres arbejde, skattemæssigt favoriseres på grund af disse nye begunstigelser.

Dette kommer også til udtryk i finanslovforslagets tal: medens indtægterne af de personlige skatter stiger det ene år efter det andet og vel også vil gøre det i år, ligger selskabsbeskatningen nærmest fast. Den var opført med 375 mill. kr. i år, samme beløb som for indeværende finansår. Året forud blev det opført med 366 mill. kr. Disse tal kan kun være udtryk for, at aktieselskaberne behandles såre lemfældigt, for hvis man ser på aktiekurserne, konstaterer man nemlig en stigning år efter år i den periode, jeg her har omtalt, og det er indlysende, at stigningen i aktiekurserne er udtryk for, at aktierne giver en større afkastning, end de har gjort før.

Af de konjunkturtabeller, der er offentliggjort i Statistiske Efterretninger for 19. november 1957, kan man se, at aktiekursernes gennemsnitlige indekstal for månederne november-oktober i de sidste 3 år, altså 1954-55, 1955-56 og 1956-57, har bevæget sig fra 135 i det første år til 155 i det andet og for dette år fra november til oktober måned er oppe på 171. Det vil sige en årlig stigning på mere end 10 pct. Rederierne ligger selvsagt i spidsen her med en stigning på fra 267 over 352 til 421. Derefter kommer industrien med følgende tal: 164, 180 og 198. Bankerne har ikke udvist så stor en stigning, men dog er den umiskendelig: 137, 149 og 154. Selv om der nu har været en nedgang i sommermånederne, er det alligevel for en tolv måneders periode en uomtvistelig stigning, og det samme kommer til udtryk i den effektive rentes udvikling; også den er højere i de sidste 12 måneder end i de foregående år.

Når der ikke opføres større beløb for selskabsskat, kan det altså ikke stamme fra indtægterne; så må det skyldes skatte-lovenes bestemmelser. Offentligheden har længe vidst, at de rigeste slipper billigst. Medens de større indtægter her i landet kun beskattes med 45-50 pct., går man i